

POKOJ A RADOSŤ

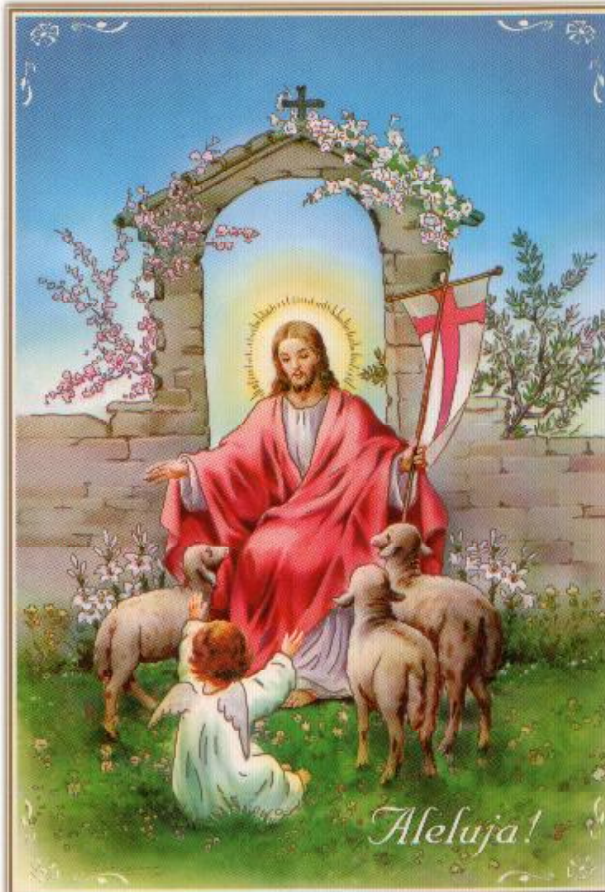
K symbolom Veľkej noci neodmysliteľne patrí baránok, symbolizujúci obeť. K Veľkej noci patrí aj množstvo zvykov, ktoré príjemne dotvárajú veľkonočnú atmosféru. Sú to však iba symboly a zvyky, ktoré nemôžu zakryť pravý odkaz sviatkov. Aj keby sa všetky čokoládové vajčká a figúrky roztopili a všetky voňavky stratili svoju vôňu, ešte stále nepominul dôvod na radosť. Pretože veľkonočná radosť sa ukrýva úplne inde. Je to radosť z víťazstva!

„Toto je deň Krista Pána, radujte sa aleluja...“

Veľkonočná udalosť tvorí podstatu kresťanských sviatkov. Veľkonočné víťazstvo patrí medzi najväčšiu a najradostnejšiu udalosť v dejinách spásy. Pán neba i zeme mríe i vstáva, aby tak zadosťučinil za hriech prvých ľudí a priniesol najväčšiu obeť.

Ježiš svojím zmŕtvychvstaním získal hneď niekoľko víťazstiev. Zvíťazil nad peklom i diablom, zvíťazil nad smrťou, porazil všetkých nepriateľov pravdy, ktorí mu napriek mnohým zázrakom nechceli veriť.

Tieto Ježišove víťazstvá by mali priniesť do nášho života pokoj a radosť. Pokoj je darom veľkonočných udalostí. A kde je pokoj, tam musí byť aj radosť. Kto je šťastný, mal by sa so svojím šťastím podeliť. Je to výzva hlavne pre dnešný svet. Dnešná doba je charakteristická napätím a stresom. Každý sa ponáhľa a nikto nemá na nič čas. A tak v kolotoči každodenných povinností človek túži po pokoji a hľadá oázu pokoja v rýchlosti diania. Pokoj a radosť sú hodnoty, po ktorých túži duša

každého človeka. A tak znova a znova zaznievajú do uší Ježišove slová: „Pokoj vám, nebojte sa ... Som s vami až do skončenia sveta!“

To sú výzvy, ktoré by nás mali neustále naplňať dôverou. Aj v časoch, keď sviatočné chvíle pominú a my sa znova vrátíme k svojim každodenným povinnostiam a trápeniam. Nosme zvesť o Ježišom víťazstve stále v sebe!

/redakcia/

Veľkonočná

Farebné stuhy

dúhy

chlapčenskou rukou rozviazali jar, keď veľkonočný kohút trikrát zaspieval.

Farebný rodokmeň pokolení.

Jablká, jabĺčka aj puky spievajú o láske, ktorá ich vykúpi.

O láske na kríži, čo sa vždy usmieva na živých.

/mk/

Spokojné prežitie veľkonočných sviatkov plné milosti a nádeje z Kristovho zmŕtvychvstania našim čitateľom a spoluobčanom praje redakčná rada a obecný úrad.

Pol'nohospodári sa dočkali vytúžených dotácií

Od vzniku družstiev v šesťdesiatych rokoch boli vždy dotácie prideľované družstevníkom štvrt'ročne až do roku 2003. Od roku 2004 sa tento systém zmenil /po vstupe do EÚ/, a preto museli pol'nohospodári prežiť celý minulý rok bez dotácií. Boli nútení si brať úvery či pôžičky na preklenutie tohto obdobia. Až na konci roka prišli jednorázovo vytúžené dotácie, ktorými sa mohli zaplátať diery, tj. povyrovnať záväzky a dlžoby, ktoré počas celého roka vznikli. Na ďalšie sa bude čakať znova až do Vianoc.

Rok, v ktorom pol'nohospodári prechádzali na tento nový dotačný systém, závislý od skutočne /zafotenej/ obrábanej pôdy, bol teda veľmi ťažký. Pre niektoré družstvá likvidačný, čo ste mohli čítať v rôznych novinových článkoch, kde sú inzerované ich konkurzy a bankroty. Aj naše družstvo to pociťovalo po celý rok. Neskorý prísun dotácií, ale najmä splátky úverov /dojáreň/, leasingov /traktory, krmný voz/, pôžičiek, či investície do stojísk odčerpávali z družstevného účtu obrovské množstvo peňazí, ktoré družstvo malo iba z tržieb za mlieko. A práve tržby za mlieko sú najväčším „kameňom úrazu“ pre družstvo, pretože nie sú také vysoké, ako sa predpokladalo, že budú po inštalovaní novej dojárne. Zapríčinilo to viac faktorov, napríklad nedorobené ležoviská, stojiská, netesnosť dverí spôsobujúca v zime mráz v maštali, zlý genofond kráv atď. Tento stav bol zapríčinený aj tým, že na dojáreň nám banka nedala požadovaný vyšší úver, na to, aby sa mohli podorábať všetky práce súvisiace s projektovým zámerom. Aj napriek týmto nepriaznivým skutočnostiam družstvo už po 4-týkrát dokázalo skončiť uplynulý rok v malom zisku, čo je treba v týchto ťažkých podmienkach oceniť a poďakovať najmä jeho zamestnancom, ktorí s vypätím síl dokázali udržať chod družstva.

Keďže dotácie už nie sú na mlieko, bude sa treba zamyslieť nad rentabilitou a produktivitou práce, týkajúcej sa výroby mlieka, nakoľko z ekonomických údajov vychádza, že celá výroba mlieka je drahšia ako jeho predajná cena, tj. keby sme nevyrábali mlieko, bol by zisk družstva ešte vyšší. A to by stačilo len obhospodáriť chotár, pretože dotácie smerujú už len na obhospodárenie chotára. Zjednodušene povedané: pokosiť, pohrabať, zviezt' a chovať len býky alebo dobytok na mäso.

Viac k téme pol'nohospodárstva sa budú môcť občania-družstevníci dozvedieť na členskej schôdzi, kde sa môžu na rôzne veci spýtať priamo, aby sa predišlo fámam a ohováraniam, ktoré odznievajú v niektorých krčmách či obchodoch.

/lt/

Upozornenie pre občanov!

Obecné zastupiteľstvo apeluje na občanov, ktorí budú v budúcnosti prevádzať výkop hrobových miest na miestnom cintoríne, aby racionálne využívali tieto pozemky a neplytvali miestom, pretože sa neúmerne rozrastajú hrobové miesta a nešetria sa pozemkami. Pred kopaním hrobovej jamy občania musia prísť na obecný úrad, kde dostanú informácie o rozmeroch hrobového miesta a o jeho lokalizácii v cintoríne.

Rozpočet na rok 2005

Výňatok z rozpočtu hospodárenia

za rok 2004 v tisíc korunách

<u>Niektoré položky z príjmov:</u>	Príjmy 2004	Rozpočet 2005
Podielové dane zo štátneho rozpočtu	1 352	1 328
Dáň z pozemkov	51	110
Dáň zo stavieb	51	80
Poplatok za psa	5	6
Poplatok za predaj alk. a tab. výrobkov	9	0
Poplatok vyzbieraný za odpad	89	105
Poplatok za reklamné pútače	23	15
Nájom kult. domu, domu smútku	60	50
Príjem z prenájmu ubytov. v obec. bytov.	285	244
Príjem z overovania listín a podpisov	7	8
Poplatok vyzbier. od občanov za káblov.	68	68
Poplatok za vyhl. v miestnom rozhlase	5	5
Príjem od opatrovaných	42	25
Príjem na mzdy na opatr. službu od štátu	261	106
Príjem zo št. rozpoč. na školu ZŠ a MŠ	1 478	1 338
Príjem dedičstva – Gvora	190	150
Grant z Min. školstva	100	20

<u>Niektoré položky z výdavkov</u>	Výdaje 2004	Rozpočet 2005
Mzdy/obec, zákl. s mater. školou, opatrovatelia	1 587	1 416
Odvody	554	494
Prevádzka oú s kult. d.-elektr., plyn, voda	124	131
Hasič.zbroj.- elektr., plyn, voda	3	10
Dom smútku – elektrina, voda	8	7
Verejné osvetl.-elektr., servis, voda	128	125
Káblovka - licencia, servis, materiál	63	65
Šatne, vlek, šrotár - elektr., voda	13	13
Za vývoz odpadu - zapl. Techn. službám	113	105
Prevádzka školy	240	220
Dôchodcom rozdané pouk. k Vianociam	10	5
Splácanie bytovky OMOSSU	367	365
Splácanie úveru ŠFRB	165	165
Odhňňanie ciest, smetiska	79	50
Športový turnaj v šachu a stol. tenise	4	4
Cestovné a doprava	24	20
Stav účtu obce na začiatku roka 2004		21
Stav účtu na konci roka 2004		81
Rozdiel		60

Hospodárenie v roku 2004

Plánované príjmy	4 344
Skutočné plnenie príjmov	4 522
Plánované výdavky	4 344
Skutočné plnenie výdavkov	4 462
Rozdiel	60

Z toho vidieť, že plánované príjmy boli prekročené o 178 tis. Sk, tj. do obce prišlo o 178 tis. viac, ako bolo plánované.

Plánované výdavky boli prekročené o 118 tisíc, tj. obec vydala oproti tomu, čo plánoval rozpočet o 118 tisíc Sk viac. Výsledok hospodárenia obce v roku 2004 je + 60 tisíc Sk.

Plánovaný rozpočet obecného úradu na rok 2005 je 4 milióny 125 tisíc Sk.

/sb/

Ešte stručne o daniach

Od 1. januára do 31. marca 2005 sme si mali podať daňové priznanie a zaplatiť daň z nehnuteľností a poplatok za komunálne odpady na kalendárny rok 2005, ktorý je zdaňovaným obdobím. Aj keď už termín na podanie aj zaplatenie končí, predsa chceme oboznámiť našich čitateľov s touto problematikou, aby jej lepšie porozumeli. Vyberáme tie časti VZN, ktoré sa najviac týkajú našich občanov - daňovníkov.

Obec Sedliacka Dubová v súlade so zákonom o obecnom zriadení vydala VŠEOBECNÉ ZÁVAZNÉ NARIADENIE OBCE č. 5/2004 O DANI Z NEHNUTEĽNOSTI, O MIESTNYCH DANIACH A O POPLATKU ZA KOMUNÁLNE ODPADY.

Daň z pozemkov

Predmetom dane z pozemkov sú pozemky na území Sedliacka Dubová v tomto členení:

- a/ orná pôda
- b/ trvalé trávnaté porasty/ lúky a pasienky/
- c/ záhrady
- d/ lesné pozemky, na ktorých sú hospodárske lesy, napr. urbárske
- e/ zastavané plochy a nádvorcia
- f/ stavebné pozemky
- g/ ostatné plochy okrem stavebných pozemkov

Základom dane z pozemkov podľa a/ a b/ je hodnota pozemku bez porastov určená vynásobením pozemkov v m² a hodnoty pôdy za 1 m², tj. pre Sedliacku Dubová: **6,26 Sk orná a 0,63 Sk TTP** /trvalé trávnaté porasty/

Základom dane z pozemkov podľa c/, e/, f/, g/ je hodnota pozemku určená vynásobením výmery pozemkov v m² a hodnoty pozemkov za m²

- stavebné pozemky	500,- Sk
- záhrady	50,- Sk
- zastavané plochy a nádvorcia	50,- Sk
- ostatné plochy	50,- Sk

Ročná sadzba dane z pozemkov pre obec Sedliacka Dubová je 0,25 % zo základu dane.

Pre lepšiu zrozumiteľnosť uvádzame príklad pre výpočet dane, akú máte zaplatiť, napríklad za záhradu:

Záhrada má 500 m², čiže 500 x 50 = 25 000, túto sumu násobíme 0,25 %, čiže 25 000 x 0,25%, a to sa rovná 62,50, teda ročnú daň za záhradu zaplatíte 62,50 Sk. Takto môžete postupovať i pri ďalších vlastníctvach nehnuteľností.

Daň zo stavieb

Základom dane zo stavieb je výmera zastavanej plochy v m². Zastavanou plochou sa rozumie pôdorys stavby na úrovni najrozsiahlnejšej nadzemnej časti stavby. Ročná sadzba dane zo stavieb v obci Sedliacka Dubová je za každý aj začatý m² zastavanej plochy nasledovná:

- a/ stavby na bývanie a ostatné stavby tvoriace príslušenstvo hlavnej stavby 1,- Sk
- b/ stavby na poľnohospodársku produkciu, stavby využívané na skladovanie vlastnej pôdohospod. produkcie /humno, maštal', dreváreň, sýpka, sklenník .../ 1,- Sk
- c/ stavby rekreačných a záhradkárskych chát 3,- Sk
- d/ samostatne stojace garáže 5,- Sk

- e/ priemyselné stavby a stavby slúžiace energetike 5,- Sk
- f/ stavby na ostatnú podnikateľskú a zárobkovú činnosť, skladovanie a administratívu 10,- Sk
- g/ ostatné stavby 5,- Sk

Daň z bytov

Ročná sadzba dane z bytov je 1,50 Sk za každý aj začatý m² podlahovej plochy bytu a nebytového priestoru.

Daňovník je povinný priznanie vyplniť a uviesť všetky skutočnosti na výpočet dane a daň si sám vypočítať. Obecny úrad v Sedliackej Dubovej však vyšiel v ústrety daňovníkom a za nich vyplní priznanie i výpočet dane. Daňovník iba podpíše priznanie na obecnom úrade. Vyrúbená daň z nehnuteľností je splatná do 31. marca bežného zdaňovacieho obdobia. Pokiaľ by daňovník nesúhlasil s vypočítanými údajmi, má možnosť si to prekontrolovať na obecnom počítači, kde sú všetky nehnuteľnosti uvedené aj s výmerami v grafickom znázornení.

Daňovník môže vyrúbenú daň uhradiť:

- a/ v hotovosti do pokladne na obecnom úrade
- b/ šekom na účet obce
- c/ bankovým prevodom na účet obce

Daň za psa

Sadzba dane je 150,- Sk za jedného psa a kalendárny rok. Ak daňová povinnosť zanikne v priebehu zdaňovacieho obdobia, daňovník to oznámi obecnému úradu do 30 dní odo dňa zániku daňovej povinnosti. Obecny úrad vráti pomernú časť dane za zostávajúce obdobie. Obecny úrad vydáva majiteľovi, resp. držiteľovi psa registračnú známku.

Daň za užívanie verejného priestranstva

Osobitným užívaním verejného priestranstva sa podľa tohto VZN rozumie:

- a/ umiestnenie zariadenia slúžiaceho na poskytovanie príležitostných služieb - 10,- Sk za m² a deň
- b/ umiestnenie stavebného zariadenia, trvalého predajného zariadenia - 1,- Sk za m² a deň
- c/ umiestnenie skládky, stavebného materiálu - 1,- Sk za m² a deň
- d/ trvalé parkovanie vozidla - 1,- Sk za m² a deň
- e/ umiestnenie reklamných pútačov a zariadení - 1,- Sk za m² plochy a deň
- f/ využitie verejného priestranstva na ambulatný predaj tovaru 10,- Sk za m² a deň

Daň za ubytovanie

Sadzba dane je 5,- Sk na osobu a prenocovanie.

Daň za predajné automaty

Základom dane je počet predajných automatov. Sadzba dane je 1000,- Sk za jeden predajný automat za kalendárny rok.

Daň za nevýherné hracie prístroje

Základom dane je počet nevýherných hracích prístrojov. Sadzba dane je 2000,- Sk za jeden nevýherný hrací prístroj za kalendárny rok.

Ešte stručne o daniach

Pokračovanie zo strany 3

Miestny poplatok za komunálne odpady a drobné stavebné odpady

Sadzba poplatku je 0,60 Sk/deň za osobu a na kalendárny rok je to 219,- Sk. Pri právnických osobách sa to násobí koeficientami.

Poplatník je oprávnený podať obci ohlásenie aj v prípade, ak zistí, že jeho povinnosť platiť poplatok má byť nižšia, ako mu bola vyrúbená, alebo ak žiada o zníženie poplatku z dôvodu, že neužíva nehnuteľnosť, ktorú je oprávnený užívať. Splatnosť poplatku je do 31. marca v kalendárnom roku.

Obec poskytuje úľavy

a/ 50 % z ročného poplatku držiteľom preukazu ZŤP a ZŤP/S

b/ 50 % z ročného poplatku študentom a pracujúcim ubytovaným mimo miesta trvalého bydliska

c/ 80 % z ročného poplatku poplatníkom zdržujúcim sa v zahraničí z dôvodu zárobkovej činnosti alebo štúdia.

Tieto skutočnosti musí daňovník relevantne dokázať, resp. vydokladovať.

Jednotlivé druhy úľav nie je možné uplatniť súčasne.

Obec poplatok zníži za obdobie, za ktoré poplatník preukáže obci na základe podkladov,

a/ že sa v určenom období dlhodobo zdržiava v zahraničí,

b/ svoju neprítomnosť v obci z dôvodu výkonu základnej vojenskej služby,

c/ že neužíva nehnuteľnosť, ktorú je oprávnený užívať viac ako 90 po sebe nasledujúcich dní.

Aj toto musí poplatník vydokladovať písomne.

Celé znenie VZN bolo vyvesené na úradnej tabuli obce dňa 15.12.2004, čo znamená, že účinnosť nadobudlo dňom 29.12.2004.

/Stručný prehľad VZN vypracoval ph/

Páter ANATOLIJ - širiteľ Božej lásky

Naša dubovská farnosť privítala v dňoch 13. až 20. februára 2005 pátra Anatolija z Ukrajiny už po druhýkrát. Prvýkrát to bolo v roku 2004 a vtedy toto stretnutie s dubovskými i hornolehotskými veriacimi našho príjemne zapôsobilo. Spolupráca s naším duchovným otcom vdp. Henrykom Sitekom ho priviedla k tomu, že aj tento rok prišiel medzi nás. Tri dni pôsobil v duchovnej obrode našich veriacich v Sedliackej Dubovej a tri dni v Hornej Lehote. Páter Anatolij bol plne oddaný našim farníkom a zo všetkých síl sa rozdával pre lásku k Bohu.

Okrem toho, že celebroval sv. omše, mával dopoludňajšie stretnutia s farníkmi, poskytoval sviatosť zmierenia, duchovné cvičenia – prednášky pre všetky vekové a stavové kategórie veriacich.

Bol to týždeň duchovného bohatstva, lásky a približovania evanjelia našim srdciam. Veriaci s radosťou prijímali každé jeho slovo i informácie o duchovnom živote na Ukrajine. Úprimne ďakujeme pátrovi Anatolijovi i nášmu duchovnému otcovi za duchovné bohatstvo, ktoré sme počas týchto dní prijali a nech nás sprevádza v ďalšom živote.

/ph/

Opustil nás poľnohospodársky odborník, pedagóg, ochranca prírody a vynikajúci priateľ Ing. JÁN ŠUTÝ/ 24.2.1948 – 31.1.2005 /

V posledný januárový deň zvon - umieračik na našom kostole oznamoval, že po ťažkej a zákernej chorobe tento pozemský svet opustil Ing. Ján Šutý vo veku nedožitých 57 rokov. Povolal ho Najvyšší do svojho Chrámu, aby skrze neho spoznal Ježiša Krista, lebo bez tohto prostredníka nie je možné nijaké spojenie s Bohom. Tíško odišiel spomedzi nás živých a smútok zaľahol nielen na jeho blízku rodinu, ale na celú dedinu, ba široké okolie, pretože ho všetci mali radi. Bol láskavým manželom, dobrým otcom i skutočným priateľom. Ku každému pristupoval s láskou, toleranciou a podľa potreby vedel podať pomocnú ruku i racionálnu radu do života.. Smrť mu nedovolila uskutočniť ďalšie jeho ideály, či už vo svojej rodine, v ušľachtilej práci v škole alebo na poli svojich osobných záujmov. A tu nám prichodí zrekapitulovať jeho životnú púť, ktorá bola naplnená vzdelávaním, prácou, starostlivosťou i zodpovednosťou. Po skončení základnej školy pokračoval v štúdiu na gymnáziu. Po maturite sa rozhodol pre Vysokú školu poľnohospodársku v Nitre, kde získal diplom poľnohospodárskeho inžiniera pre oblasť

živočíšnej výroby. Okrem toho tam úspešne absolvoval aj skúšky z poľovníctva. Takto vyzbrojený vedomosťami nastupuje do praxe v poľnohospodárstve. Zakotvil vo svojej rodnej obci v Sedliackej Dubovej a vykonával funkciu vedúceho úseku živočíšnej výroby až do roku 1993. Keďže sa zmenil spoločenský systém a nastali problémy v poľnohospodárstve, rozhodol sa svoje vedomosti v oblasti ochrany prírody odovzdávať mladému pokoleniu na Základnej škole v Dlhej nad Oravou. Tam sa stal nepostrádateľným vo výchove a vzdelávaní žiakov práve v tejto oblasti. Vedel zaujať žiakov svojím prístupom, charizmou i rozprávačským umením a vedomosťami. Aby sa stal profesionálnym učiteľom, doplnil si vedomosti štúdiom pedagogiky a psychológie, čím získal plnú učiteľskú kvalifikáciu. Okrem toho sa venoval vo voľnom čase ochrane prírody a divej zveri ako člen Poľovníckeho združenia Turín v Dlhej nad Oravou. Ako občan našej obce sa ochotne podieľal aj na verejnosprospešných prácach. Veľkú zásluhu mal aj na úprave okolia i vo vnútri nášho Božieho chrámu, tiež aj fary. Dali by sa ešte vypočítať ďalšie jeho aktivity. Tento entuziazmus predčasne ukončila neúprosná smrť. Na jeho poslednej pozemskej ceste ho prišlo vyprevadiť s veľkým žiaľom niekoľko stoviek ľudí, okrem najbližšej rodiny – priateľov, kolegov, susedov i žiakov. Toto nasvedčovalo tomu, že Janko bol zakotvený v ich lásku, a preto nezahynie, aj keď ho privalili skaly.

Bude nám všetkým chýbať, no najviac jeho manželke a synom. Naďalej bude žiť v našich srdciach a spomienkach, lebo láska neumiera. Nech mu je rodná zem ľahká a Pán Boh mu dá večné odpočinutie.

/ph/

„Aj umrieť je krásne, len nech viem, že aspoň potok slz sa za mnou valí. Kto v dáku lásku zakotvený je, nezahynie, aj keď privalia ho skaly.“

/ J. Smrek /

POSTREHY A NÁZORY OBČANOV

Mosty ...

„Most aj s nákladným autom sa zrútil s obrovským rachotom v oravskej obci Horná Lehota. Železná konštrukcia neunesla desaťtonovú váhu ťahača s návesom, navyše plne naloženého drevom. Vodičovi auta sa nič nestalo, z kabíny auta, do polovice ponorenej vo vode, vyliezol bočným oknom.“ Takú správu priniesli noviny Pravda 18.9.2004.

V našej dedine máme tiež cestný most cez Oravu, patrí iste do siete mietnych komunikácií, alebo do siete poľných ciest. Správa z príspevku vyžaduje aspoň stručnú zmienku aj o dubovskom cestnom moste. Pamätníci jeho výstavby sú už len na cintorínoch, preto zmienka o niektorých dávnych udalostiach budú len domnienky. Bol postavený na konci devätnásteho, či na začiatku dvadsiateho storočia, v časoch, keď sa stavala železnica cez Oravu. Isté je to, že naši predkovia dbali na to, aby mohli chodiť pešo a na vozoch po bezpečnom moste. V riečisku boli postavené tri piliere /izbice/, dva brežné múry ako podpery na oceľové nosníky /šíny/ tvaru veľkého I. Na oceľové nosníky boli položené po šírke vhodne upravené dreva, ktoré tvorili podlahu mosta. Nosnosť stačila na poľnohospodárske povozy, ale aj pod takým zaťažením sa podlaha mosta dosť vychýľovala, či kývala.

V noci z 3. na 4. apríla 1945 aj tento most ustupujúca nemecká armáda poškodila tak, že oceľové nosníky boli výbušninami oslabené, niektoré z brežných pilierov spadli, niektoré aj po oslabení zostali na pôvodnom mieste. Po vojne občania most opravili potiahnutím nosníkov tak, aby sa na pilieroch opierali nepoškodenými koncami, aby uniesli poľnohospodárske povozy. Po tejto oprave vychýľovanie podlahy mosta bolo väčšie. Po roku 1960 a po založení JRD most bol zaťažovaný aj traktormi družstva. Vec začala byť veľmi vážna okolo roku 1965, keď družstevníci začali používať na zväžanie zemiakov aj nákladné auto zn. V3S. Pri zbere zemiakov v Rovni na preplnené auto V3S si sadli aj nakladači a smerovali na most. Na to sa nedalo dívať, ale len obrátiť sa k mostu chrptom a čakať, či to most udrží alebo nastane rachot a pád auta s nákladom a pasažiermi do Oravy. Mali šťastie, prešli bez ujmy. Zakrátko po tejto udalosti bol na moste vedúci odboru dopravy ONV /okresný národný výbor/ Ing. M. Vankúš a hľadali sa možnosti a spôsoby generálnej opravy mosta tak, aby po tomto mohli premávať aj nákladné autá a ťažšie poľnohospodárske stroje.

Dopravoprojekt Bratislava generálnu opravu naprojektoval, Váhostav Žilina opravu vykonal. Stalo sa tak v rokoch 1966/68. V júni 1968 pásku na opravenom moste a upravených prístupových cestách prestrihli JUDr. Peter Colotka, v tom čase povereník spravodlivosti a JUDr. M. Čič, v tom čase osobný tajomník povereníka spravodlivosti. Obaja pôsobili tak, aby projekt i samotná generálna oprava mosta sa realizovali čo najskôr a v tomto smere sme sa obom poďakovali.

V roku 2003 STV v programe „Ryby, rybky, rybičky“ boli aj zábery na predmetný most. Boli to pekné zábery, ktoré pokazili len detaily na cesty vedúce na most, lepšie povedané na zábradlia okolo týchto ciest. Bolo vidieť, že sú povyvalované a poškodené nezodpovedným konaním. Také nežiadúce zásahy sú viditeľné

aj na zábradlí inštalovanom na moste. Pre niekoho bolo veľmi široké, preto je vychýlené na most, pre iného zasa veľmi úzke a je vytlačené opačným smerom.

Toho času badať pozitívne zásahy k ochrane a údržbe mosta, a to zo strany starostu obce a možno očakávať, že sa mu podarí zadovážiť pôvodnú projektovú dokumentáciu na spomenutú generálnu opravu mosta z rokov 1966/68, aby sa táto mohla využiť v prípade potreby na jeho údržbu alebo opravu. Z tejto by sa iste dala zistiť aj doba výstavby pôvodného mosta. Nám občanom obce prichodí len povinnosť správať sa tak, aby dubovský most mohol slúžiť aj naďalej a dlho na ten účel, na ktorý bol postavený.

/JUDr. Ján Machaj/

Pohľad na cestný most cez rieku Oravu

Stav riešenia na obecnom úrade

Problematikou cestného mosta cez rieku Oravu sa už zaoberalo obecné zastupiteľstvo. Nadviazali sa kontakty s Okresným archívom v Dolnom Kubíne s pani Maťugovou a tiež so statikom pánom Beťkom z Ružomberka. Ide predovšetkým o zadováženie projektovej dokumentácie a o zistenie nosností mosta. Popritom sa predpokladá, že sa viac dozvieme o histórii a ďalších okolnostiach starého i nového mosta.

Popritom informujeme našich občanov, že na moste smerom do Rovne je inštalovaná závera, aby tadiaľ neprechádzali cudzie motorové vozidlá a traktory a neničili tamjšie cesty. Inštalovanie závery je z dôvodov toho, že družstevníci z Hornej Lehoty neprejavili záujem podieľať sa na udržiavaní a úprave ciest, ktoré používaním mechanizmov ničia. OZ rozhodlo zaviesť poplatok za celodenné využívanie mosta vo výške 1000 Sk. Za jednorázové použitie mosta 100 Sk.

/lt/

Chcú v dobrom spomínať

„Siat' lásku, lásku budeme žat', bo takému dielu i sám Pán Boh dáva svoje požehnanie.“

Pod takým výrokom sa nieslo novoročné stretnutie členov klubu dôchodcov s predstaviteľmi našej obce dňa 8. januára v kultúrnom dome. Naši dôchodcovia sa na túto akciu dobre pripravili. Napiekli sladkosti, pripravili kultúrne vystúpenie i výstavku ručných prác. Novoročné stretnutie sa začalo oficiálnou časťou, v ktorej zazneli slová novoročných želaní, ako sú zdravie, láska, spokojnosť a porozumenie v našich rodinách i vo svete. Prihovorili sa aj pozvaní hostia, a to Ing. E. Trizuljak – predseda okresnej organizácie JDS, MVDr. Š. Filo – predseda krajskej organizácie JDS a starosta našej obce. Aj oni vyjadrili podporu a úctu, popriali všetkým veľa, veľa síl, aby každý starší dlho žil. Dojímavým sa stalo vystúpenie speváckej skupiny, ktorú tvorili Mária Zajacová, Anna Štigová, Johana Tomáňová, Ján Tomáň a harmonikár Marián Mihál'. Zaspievali staršiu koledu a verše na nápev ľudových piesní, ktoré skomponoval dôchodca Ján Tomáň. V nich sa vyznal z lásky i nádeje k rodnej dedine a oravskému kraju. Posúďte sami:

*Daj Boh šťastia tejto zemi
aj nám dôchodcom.*

*By sme všetci v láske žili budúcim
rokom,*

*by nás nádej nesklamala,
zemička nám živnosť dala*

*a tiež vždycky pomoc Božia všetkých
žehnala.*

*Nás dôchodcov na Dubovej je už dost'
veľa,
kdeže sa tá naša mladost' rýchlo podela.
Rúčky polia porobili, nôžky chotár
pochodili
a z tej práce užitočnej sme sa tešili.*

*Dedinka Dubová, ty si moje všetko,
keď prejdem po tebe, teší sa srdiečko.
V hľbokej doline je moje rodisko,
kostolíček starý, na vršku Hradisko.
Hájiček zelený pozerám na teba,
akoby som videl kus krásneho neba.*

*Oravienka naša, najkrajšia na svete,
teším sa v tebe ako kvietok v lete.
Krásna si dedinka, ty rodná zem moja,
krásne sú tie hory, kol' teba stoja,
krásne je i nebo nad tými horami,
žehnám ťa, vítam ťa vd'ačnými slzami.*

Pohľad na účastníkov novoročného stretnutia

Speváci – dôchodcovia zožali od prítomných veľký aplauz a uznanie za ochotu, že takto dokázali verejne vystúpiť i pekne zaspievať. To bola výborná motivácia pri ďalšom posedení. Všetci si navzájom prejavili úctu, porozumenie a pochopenie. Zaspomínali na čas mladosti, zvyklosti, obyčaje a zrazu akoby omladli.

Zabudli na choroby, bolesti i starosti a veselo si zanôtili tie naše dubovské pesničky za sprievodu harmoniky.

Kolorit slávnostného novoročného stretnutia dotvorila výstavka ručných prác, vysvietený vianočný stromček a zapálené sviečky na slávnostnej tabuli. V takejto atmosfére prebiehalo sobotné popoludnie a

hodnotil takto: „Rád chodím medzi milých a úprimných ľudí, ale toto podujatie ma veľmi milo prekvapilo. Nečakal som takú príjemnú atmosféru, hoci som ponavštevoval už viacero klubov. Dojatý som aj tým, že za takú krátku existenciu vášho klubu ste dokázali vytvoriť spevácku skupinu a ručné práce vašich dôchodcov mi pripomenuli moju mladosť, najmä nástenné výšivky s veršíkmi vyjadrujúcimi múdrosť našich starých materí. Teším sa spolu s vami, že ste tak dobre naštartovali a nech vám nadšenie aj naďalej vydrží pre spríjemnenie každého nastávajúceho dňa.“

Popri dobrej nálade sa naši dôchodcovia dohodli, že v mesiaci máji uskutočnia poznávací zájazd do Rajeckých Teplíc a Rajeckej Lesnej a v auguste do Bešeňovej na termálne kúpalisko, kde chcú absolvovať aj jednotlivé masáže a liečivé procedúry. Veríme, že pri dobrej organizácii sa to zvládne k celkovej spokojnosti. Veď v živote treba lásku rozdávať, mať úctu k práci, tak svet je ľahké spoznávať a vždy v dobrom spomínať. A práve toto si želajú naši starší občania.

Spevácka skupina našich dôchodcov (zľava A. Štigová, J. Tomáňová, M. Zajacová, s harmonikou M. Mihál')

Maškarný ples aj so SuperStar

Združenie priateľov a detí v spolupráci s obecným úradom v našej obci v poslednú fašiangovú sobotu 5. februára 2005 uskutočnilo 5. ročník Maškarného plesu detí a mládeže. V dobrej nálade a príjemnej atmosfére sa zabávalo viac ako 90 detí. Ako v predchádzajúcich rokoch, tak aj teraz vystúpili mažoretky pod vedením pani učiteľky Germuškovej. Zaujali novým programom s rozšíreným obsadením. Správnu atmosféru dotváral DJ Jozef Hyža s umeleckým menom Hyhy. Aj porota to nemala ľahké, musela vyhodnotiť masky v jednotlivých kategóriách a popasovať sa pri odpovediach v súťaži SuperStar. Všetky ocenené masky dostali upomienkové darčeky a masky v kategórii „kolektívna maska“ dostali od sponzora pána Balogha, majiteľa reštaurácie Pod Žiarom 500- korunovú poukážku k posedeniu s rodinou v reštaurácii s možným výberom sladkej odmeny.

Po vyhodnotení masiek a ich ocenení nastala voľná zábava a súťaže detí. Tie ukázali svoj talent a kreativitu. Do súťaže sa zapojili aj rodičia tzv. Havajská šou /tanec pod latkou/. Usporiadatelia, okrem súťaží, pripravili prekvapenie pod názvom „V. ročník maškarného plesu hľadá SuperStar.“ Prihlásilo sa 12 súťažiacich. Najmladšou bola Aďka Oršuliaková. Museli zaspievať pesničku, predviesť tanečné prvky, kultivovaný pohyb. Napokon obecnstvo určilo víťaza Martinku Tannenbergerovú, ktorá bola odmenená originál hrnčekom s logom „Slovensko hľadá SuperStar.“ Aj ostatní súťažiaci si odniesli darčeky v podobe CD nosičov. Radosť detí bola znásobená bohatou tombolou a organizátori mali čo robiť, kým rozdelili 50 cien.

Táto vydarená akcia si žiada aj poďakovanie pre tých, ktorí mali na tom zásluhu. Vďaka patrí obecnému úradu, poslancom OZ, Združeniu priateľov detí a mládeže – Lenke Miháľovej, Svetlanke Oršuliakovej, Janke Krškovej, Lucke Strežovej, Veronike Polákovej, Anke Kudlovej, Majovi Oršuliakovi, Peťovi Miháľovi, Marošovi Čupajovi, Mgr. Romanovi Kučerovi, PaedDr. Germuškovej, Deniske Kučerovej a samozrejme i váženej porote a ostatným nemenovaným.

Ďakujem všetkým sponzorom – firme AVEX

Takto sa predstavili (zľava M. Strežová, A. Oršuliaková, D. Kučerová a M. Ďurkovičová)

Organizátor plesu spovedá najmladšiu účastníčku SuperStar A. Oršuliakovú

Najmasky

PRODUKCION s.r.o. v zastúpení Ing. Jánom Oršuliakom a Ladislavom Oršuliakom, firme ORAVEX s.r.o. v zastúpení Michalom Hojom a Františkom Habiňákom, miestnemu urbáru, firme SUBRIMEX s.r.o. v zastúpení Jozefom Brtošom, reštaurácii Pod Žiarom pánu Baloghovi, firme ORAVAN DRUŽSTVO v zastúpení Jánom Murinom, firme Z+B v zastúpení Jánom Zrnčíkom, JUDr. Jozefovi Polákovi, Ing. Jozefovi Oršuliakovi, Ing. Patrikovi Zrnčíkovi, Ľudovítovi Hmirekovi, Michalovi Kostúrikovi z Dlhej nad Oravou, Zite Grofčíkovej, Martine Zrnčíkovej, Róbertovi Miháľovi, Františkovi Majcherovi, Ľubomírovi Domiňákovi z Dolného Kubína, Farskej charite, Dominikovi Zrnčíkovi, Jozefovi Podstrelenému zo Bzín, nášmu AGRODRUŽSTVU, Ľubomírovi Kučerovi, Ing. Jánovi Franekovi, Anne Tannenbergerovej /Ľasnochovej/, Ing. Pavlovi Krížovi. Verím, že dobro, ktoré rozdali, sa im mnohonásobne vráti.

Chcem ešte dodať, že na tejto akcii som oznámil svoje rozhodnutie – chcem skončiť a prenechať budúcoročné organizovanie maškarného plesu mladším. Dúfam, že maškarný ples je a zostane tradičným podujatím v Sedliackej Dubovej.

/Jozef Strežo/

NA ZAMYSLENIE SA ...

Aby sme sa nestali slepcami

Ty, počul si o Janovi? Vieš, čo sa mu podarilo vykonať? A poznáš tú odtiaľ a odtiaľ, čo predvčerom urobila to a to? Už si počul o ... a tak ďalej. Určite to všetci poznáte. Klebietky a klebety. Zaujímavosti a pikantnosti. O iných. Stretávame sa s tým všade, deň čo deň.

Či je to tak, či onak, pravdou je, že sa veľmi radi a horlivo zaujíname o problémy iných. Strkáme nos všade, len aby nám niečo „zaujímavé“ neušlo, ale akosi zabúdame nastavovať potrebné kritické zrkadlo sami sebe. Naozaj je takmer nepochopiteľné, prečo nás najväčšmi zaujímajú veci, ktoré sa nás netýkajú... Podobá sa to presne evanjeliómu vyberaniu smietky z očí blížneho a obchádzaniu brvien vo vlastnom oku. Kto však nevidí brvno vo svojom oku, dozaista je slepý, alebo aspoň veľmi krátkozraký. A najčastejšie aj najviac klebetný.

Prečo nás vedia tak veľmi priťahovať veci, ktoré sa nás netýkajú? A prečo na druhej strane vieme s takou ľahkovážnosťou zabúdať na veci, ktoré sa bytostne dotýkajú práve nás?

Pozerať sa na seba kriticky, s dávkou zdravej objektivity, je dôležitým krokom na ceste k zdokonaľovaniu sa a k duchovnému rastu, ale aj k obyčajnej ľudskosti, tolerancii a rozumnosti. Nikto nedokáže byť tolerantný k chybám iných, ak si neprizná najskôr svoje vlastné. Ani jeden rodič nevychováva dobre dieťa, ak počas svojho rodičovstva zabudne vychovávať aj sám seba. Nikomu nepomôžeme tým, že ho budeme pred inými ohovárať, ak sa to, čo sme o ňom počuli alebo čo sme si sami na ňom všimli ako nedobré, neodvážime rozumne povedať najskôr jemu samému.

Šíriť klebety nie je ťažké. Povedať niekomu pravdu do očí je už ťažšie. A priznať si niečo nepríjemné o sebe, je azda najťažšie. Ale práve to v sebe ukrýva hlboký význam. Pretože sebapoznávanie posúva človeka i ľudstvo dopredu. Naplňa ho zmyslom a nádejou na lepšiu budúcnosť. Je hnacím motorom osobného aj spoločenského vývoja, čo sa o ohováraní, o zbytočnom staraní sa o iných a následnom klebete, pravdaže, neadá povedať.

Nemyslite si, že sa môžete stať šťastným z nešťastia druhých, hovorí rímsky filozof Seneca. A sme na koreni uvedenej problematiky. Vidíme, že škodoradosť, chorobná zvedavosť, ohováranie a klebetenie sú choroby, ktoré sprevádzajú ľudstvo od počiatku. A hoci už veľmi dlho naň poniektorí skúšajú nájsť univerzálny liek, zakaždým dospejú iba k tomu istému výsledku: „Jediný účinný liek na tieto neduhy je zdravá a neustála sebakritika.“

Nie však sebakritika spaľujúca, ani taká, ktorá prináša komplexy, ale taká, ktorá nás samých sebe predstavuje ako tvorov s chybami, a zároveň so schopnosťou vyrovnávať sa s nimi. Človek, ktorý sa zameria na odstraňovanie svojich pokleskov, bude si vedomý toho, že táto činnosť nie je jednoduchá a že často trvá celé dlhé roky. A až vtedy pochopí, že aj tí druhí nemusia byť vždy až takí zlí, ako sa to o nich hovorí. A uvedomí

si, že omnoho väčšmi ako klebetenie, pomôže druhým priame chlupské slovo. Pretože aj na druhej strane je pravda aj to, že pri iných postojoch či skutkoch našich blížnych nemôžeme mlčať. Mali by sme sa však naučiť upozorňovať na zlé tých, ktorí zlo konajú, a nie o nich iba pred druhými zbytočne klebetiť.

Hľadať objektívnu pravdu o iných je ťažké. Hľadať a nachádzať túto pravdu o sebe je azda ešte ťažšie. Obe tieto činnosti sú však veľmi potrebné na to, aby sme zbytočne „nesúdili a tak raz neboli súdení“, a aby sme sa nestali slepcami, ktorých oči sú plné brvien a tmy.

/lt/

Aj takto sa šíria nepravdy

Pristavil ma jeden náš občan a hovorí mi takto: „Tvoríte obecné noviny, a to nenapíšete, že sa deje krivda na našom občani Jozefovi Ťapajnovi!“ Dosť to mnou trhlo a chcem vysvetlenie, čo sa vlastne stalo? Nakoniec vysvitlo, že Jozefa predvolali na políciu v Dolnom Kubíne a má zaplatiť pokutu, lebo vozidlo, ktorým vozil maštalný hnoj do Rovne, nemalo STK. Predsa v tomto prípade má niesť zodpovednosť poľ. družstvo. Náš občan pokračuje v rozhovore:

- Družstvo mu za prácu na dohodu zaplatilo niečo vyše 2000,- Sk. A teraz mu prišla pozvánka dostaviť sa na políciu a zaplatiť pokutu 2000,- Sk za chýbajúce STK. Celý je bez seba, nevie, čo robiť a z čoho bude žiť, veď aj tie zarobené peniaze musí dať na pokutu a on je predsa bez viny.

Prikyvujem, že ak je to tak, v tom prípade by na ňom bola páchaná krivda. Zároveň sa mi nechcelo veriť, žeby tak nezodpovedne postupovalo tunajšie družstvo. Prisľúbil som, že si to overím na dotýčnom družstve. A tu vysvitlo, že pravda je niekde inde. Žiadna krivda Jozefovi Ťapajnovi nebola spôsobená, ba družstvo mu vyšlo aj v ústrety. Vedenie družstva vec objasnilo tak:

- Áno, vozidlo nemalo STK-čku, ale pri odbočovaní k miestnej reštaurácii si spôsobila škodu na osobnom vozidle občianka z Krivej, ktorá si nevšimla, že Tatra odbočuje. Bolo treba zaplatiť pokutu za porušenie dopravných predpisov, lebo vozidlo malo neočistené svetlá, poznávaciu značku, atď., teda nie za STK. Túto pokutu zaplatilo družstvo hneď na mieste. Popritom policajti zistili, že vozidlo nemá STK. Je pravda, že Jozefa predvolali na políciu, ale poplatky zaplatilo miestne družstvo v prvom i druhom prípade, aj keď vinu nieslo iba za STK.

Z toho vyplýva, ako sa rýchlo šíria nepravdy a neoprávnene sa ubližuje. Pre druhýkrát odporúčam, nerobiť závery, kým záležitosť nie je doriešená. Ľahko sa obviňuje, ale už ťažšie sa krivda napráva. Už v dávnej minulosti významný vedec A. Einstein pravdivo vyslovil, že skôr rozbiješ atóm ako klebetu.

/ph/

„STARÝ KOSTOL“ v Sedliackej Dubovej ako svätyňa

Aby myšlienka žila. . . VZKRIESENIA

Dr. Jozef Staško

Nad mojou rodnou dedinou Sedliackou Dubovou na Orave, na vršku zvanom Hradisko, stoja zrúcaniny kostola, vystavaného roku 1737, uložené v priehlbine medzi dvoma návršíami s úhladnými plošinami. Z pohľadu dediny, pravá plošina, popod ktorú tečie rieka Orava, bola kedysi miestom tzv. Hradiska, ktoré slúžilo za pozorovaciú a signalizačnú stanicu pre mocný hrad Oravského zámku.

Ako potvrdzujú dejiny Oravy, podobné hradiská boli postavené severne od Oravského zámku smerom na poľské hranice v Krásnej Hôrke, na vrchu Biel pri dedine Podbiel a v spomínanej Sedliackej Dubovej. Hradiská slúžili za „telefón“, kde stála stráž, udržiavala tri rôzne pahreby s troma rôznymi dymami, podľa ktorých sa oznamovalo, že prichádza buď priateľský zbor alebo zásoby soli z poľskej Wieliczky a tiež mocný nepriateľ a lúpežníci. Kým biely dym označoval priateľov, tmavý a hustý označoval nepriateľa a na červeno sfarbený lúpežníkov. Z poľsko-uhorskej hranice, medzi Magurou a Roháčmi, znamenania dymom prišli na Oravský hrad za pol hodiny. Na červeno sfarbeným dymom sa ohlasovali aj povodne, ohne a nešťastia.

Kostol sv. Kozmu a Damiana bol zrúcaný r. 1882, keď pri zvonení sa už kývala veža a bolo nebezpečie, že ju vietor zrúti. Občania viacerých obcí sa rozhodli vežu zrútiť tak, že ju pod kopulou oviazali reťazami, ktoré potom naviazali na volské poľahy, ktoré boli pripravené na plošine Hradiska. Plán bol zvaliť vežu do dvora; nanešťastie veža padla na podnebie lode a zvalila oltár, kryptu a sakristiu. V krypte boli pochovaní príslušníci rodiny Potockých a Dlhooluckých, obe rodiny zemianske. Hoci bol relikviár oltára nájdený a premiestnený na Oravský hrad, môj nebohý otec chodieval každú nedeľu s trubkou hrať pobožné piesne pri sprístupnenom oltári. V tej dobe som bol 4 -5 ročný a pamätám si jasne, ako som rád tam šiel s otcom. Kým otec trúbil „*Kde je Ježiš moja radosť...*“, ja som na píšťalke, ktorú mi on kúpil, pískal „*Pod obločkom vyskakoval...*“, tak ako ma otec naučil písať. No, vrátim sa k dejinám kostola.

Záujem o kostol som teda mal od otca cez poľských výskumníkov, ktorí prišli z Jagellonskej univerzity v Krakove odkrývať kryptu kostola, aby zistili súvislosť pochovaných členov rodiny Potockej s veľkou šľachtickou rodinou poľských Potockých. Ich zámer bol revizionistický, bol zavčasu zbadaný a ich akcia bola znemožnená. Vtedy som už bol študentom, národne interesovaným a tak sa môj záujem o dejiny kostola prehĺbil.

Keď v roku 1932 - 1933 Matica slovenská vyzvala študentov, aby po dedinách zbierali staré listiny, obrazy na skle, sošky a rôzne rezbárske ľudové práce, s veľkou oduševnenosťou som ponavštevoval staré pôjdy po dedinách a nezbiehal plný ručný povez /káru/ písomností v latinčine, maďarčine, nemčine a v slovenčine. Najväčšie bohatstvo listín som našiel v Abaffyho kaštieli v Hornej Lehote ako aj u rodiny Palkovej. Z listín som sa dozvedel

čo-to o dejinách mojej obce, a hlavne o kostole.

Keď sa materiál dostal do Matice slovenskej, jedna časť šla do Muzeálnej slovenskej spoločnosti, kde profesor Pavol Florek, rodák zo Zákamenného Klina na Orave, materiál spracoval a vydal v letopise Slovenskej muzeálnej spoločnosti. Podľa jeho zistenia zrúcanina starého kostola, postaveného r. 1737, stojí na pôvodnom mieste dreveného kostola, ktorý mal byť postavený roku 1567 tiež na pôvodnom mieste ešte staršieho dreveného kostola, postaveného roku 1303. Výzor tohoto kostola môže byť pripodobnený dnes ešte stojacemu drevenému kostolu na cimiteri v Tvrdošíne. Kostol bol postavený pánom Oravského zámku ako náboženské stredisko pre 9 obcí, pretože kaplica na vrchole skaly Oravského zámku bola malá a pre strmú výšku, starším veriacim neprístupná.

Do kostola na Hradisku chodili tieto dediny: **Sedliacka Dubová, Dlhá /Dlhá Lúka/, Horná i Dolná Lehota, Krivá, Chlebnice, Pribiš a Veľké o Malé Borové.** Murovaný kostol z roku 1737 bol románskeho štýlu s guľovitou vežou. Do kostola sa prichádzalo z troch strán: z juhu prichádzali veriaci Sedliackej Dubovej, Hornej a Dolnej Lehoty, zo severu veriaci Dlhej, Krivej, Veľkého a Malého Borového a z juhovýchodu okolo cmitera veriaci Pribiša a Chlebníc. Kostol bol hradený múrom a každá prístupová cesta mala vlastnú širokú bránu, v ktorej sa dalo sedieť pod sochami na skalnatej lavičke. Keďže kostol bol v úzkej dolinke, jak z východnej, tak aj zo západnej strany boli plošiny, z ktorých sa bolo možno zblízka dívať na vežu kostola a na cmiter a koštiaľnicu okolo kostola. Doteraz stoja dve brány, časť ohradenia múrom, koštiaľnica, kam dávali vykopané kosti mŕtvol, pretože nebolo miesta kam pochovávať obete moru a uprostred dvora je ústredný kríž bývalého cmitera. Na severe stojí tiež brána, vedúca do obce Dlhej cez návršný cmiter, kde možno nájsť náhrobníky s menami zomrelých občanov. Ako poddanská obec musela prijať náboženstvo pána hradu Orava. V roku 1707 táto katolícka obec sa stala evanjelickou, okrem troch gazdov. Občania boli pochovávaní dvoma spôsobmi a sú uložení v dvoch kútoch cmitera. Katolíci napravo a evanjelici naľavo. Keďže evanjelici prevzali dedinu a prenasledovali katolíkov, títo chodili sa tajne sobášiť a krstiť svoje deti do dediny Vitanová /po latinsky Vita Nova – Nový život/, kde rodiny Platthyová, z nižšej šľachty ostala katolíckou a s ňou celá dedina. Zápisy z tejto doby sú mimoriadne zaujímavé a hodné akademického štúdia.

Poza humno, ku starému kostolu, ako sme zvykli volať toto miesto, som sa dostal za 10 minút, ba skôr. Z plošiny Hradiska, spadajúcej ostro z jednej strany ku rieke Orave a zo severu ku dedine Sedliackej Dubovej bolo pole upravené na oráčiny s medzami, často 1-2 metre vysokými. Tento svah bol na najvyššom mieste okolo Hradiska upravený na ovocný sad s podelenými kúskami pre každého gazdu.

Pokračovanie na str. 10.

Pokračovanie zo str.9.

Pôvodcom tejto myšlienky bol môj otec, oddaný ovocinár. Dedina sa volala Sedliacka, pretože ju tvorili sedliaci a Dubová sa volala preto, že v jej okolí rástlo mnoho dubov.

Na plošinu Hradiska som chodil denne, keď som mohol, po celé roky. Najprv som tam chodil sa hrať s priateľmi, neskôr študovať, nahlas recitovať, ba aj spievať. Kochal som sa pohľadmi z jednej strany na Liptovské hole s vrchom Chočom, ktorý ospieval Hviezdoslav, z južnej strany som obdivoval Malú Fatru s vrchom Rozsutcom, zo západu údolie venčilo pohorie Magury a zo severu pohorie Roháčov. Na dne tejto doliny tiahol sa strieborný pruh rieky Oravy, ktorú bolo z Hradiska vidieť až po mohutnú skalú Oravského hradu. Nuž, či je niekde inde takáto nakopená krása prírody? Nie div, že sa mi doteraz sníva o tejto nádhere!

Počas väzení som sa v duchu často túlal po Hradisku. O kostole a o jeho dejinách som často hovoril priateľom vo väznici Leopoldova. Silne sa ma zmocnila myšlienka, rekonštruovať tento kostol spolu s hradbami ako ideu Vzkriesenia nielen kostola, ale aj národného bytia. Áno, ešte stále túžim v srdci preniesť myšlienku na mne podobných...

V Leopoldove bolo zavretých množstvo duchovne bohatých ľudí, citlivých voči slovenskej minulosti, voči umeniaschopnému ľudu. Boli medzi nimi umelci, sochári, rezbári, kamenári, znalci muriva, dreva, farby.

Boli tam tiež profesori dejín, národovci, politickí vodcovia. Myšlienka obnovy kostola začala rásť okolo nádeje, že väzenia prežijeme a vrátíme sa ku svojim. Či ešte budeme môcť za života pomýšľať na vybudovanie národnej svätyne Vzkriesenia v Sedliackej Dubovej, to sme nechali Bohu, ale myšlienku sme sledovali.

Najprv som z hlavy nakreslil kostol, vyvýšeninu Hradiska, prístupové cesty. Od juhovýchodu okolo cmitera sme hore najstrmším svahom začali stavať širokú cestu na spôsob zagrebskej kalvárie. Áno, 15-tou stanicou kalvárie mal byť kostol, Svätyňa. Tých 14 staníc, postavených

dláždených schodov kalvarijskej cesty, malo byť dokladom verejnej vďaky národa Bohu za nový život.

Jednotlivé stanice boli predebatované dopodrobna, pokiaľ o účasť umelcov, maliarov, sochárov, rezbárov, murárov atď.. Čo to bolo za napnutie, aká skvelá myšlienka, ako zabudnúť, že sme za mrežami! Rástli sme v nádeji a v očakávaní. Každý z nás niečo nového priniesol do diskusie. Na pláne pracovali aj traja architekti, jeden Slovák, jeden Čech a jeden Maďar. Všetko prišlo do rozhovorov; úprava, terénny kameň, mramor, ba aj neónové osvetlenie veže Svätyne. Boli názory, že sa takáto idea nesmie regionalizovať len na Slovákov, že Vzkriesenie musí byť miestom kresťanstva atď.

Bolo mi povolené dostať z domu

Zrúcanina starého kostola

fotografie návršia, zrúcanín kostola a tak naše rozhovory sa ešte viac konkretizovali.

Počas môjho väzenského pobytu v uránových baniach Jáchymova postretal som viacero umelcov a architektov – Čechov a Nemcov, s ktorými som pokračoval v myšlienke. Mój priateľ Ing. arch. Jaroslav Cuhra bol myšlienkou úprimne dojatý. On bol odborníkom katedrálnych stavieb a patrila k cirkevným znalcom Chrámu sv. Víta v Prahe, ďalej katedrály v španielskom San Sebastiane a katedrály v Miláne. Za jeho odborné rady bol pápežom vyznamenaný. Ako veriaci

katolík myšlienky som sa ujal s oddanosťou a cieľavedomosťou s tým, že „i když nebudem, zostane myšlienka a tá, Jozefe, neumře...“ Aj tak trochu ma táto jeho vnútorná sila ducha a vôle poháňa napísať o tomto pláne, ktorý si on tak osvojil.

Postupne, na základe fotografií z domu, architektonický plán sa mohol podrobnejšie rozvíjať. Architekt Cuhra túžobne si želal obnoviť staré kapličky na spôsob jedinej dnešnej ako modelu.

Pripravoval rekonštrukčný plán Svätyne s ponechaním krypty, ale rozšírením stavby na všetky strany. Ako inžinier bol vo väzení stavbárom na povrchu baní a tak ma tam aj ku sebe načas dostal. Časť jeho plánov v nákresoch sa dostala von.

Keď som sa v roku 1953, po 6-ročnom väzení dostal na slobodu, úradne ma prideliť do práce na pílu v Oravskom Podzámku. V tú dobu som býval u sestry priamo pod vrškom Hradiska. Požiadal som pána farára Schultza, aby mi umožnil nazrieť do farskej knižnice. Báľ sa, chudák, že sa to dozvie okresný národný výbor a že bude mať z toho ťažkosti. No, po čase predsa len zvolil. Našiel som ohromné bohatstvo informácií. Listiny, týkajúce sa fary, kostola. Preniesol som časť materiálov a dal z latinčiny prekladať tým kňazom, ktorí boli vyradení zo služby a nesmeli vykonávať povolanie. Maďarské listiny mi preložili priatelia, ktorých som pozval na turistiku a nemecké som si preložil sám. Takto oboznámený s detailami kostola a obce, mal som záujem toto spracovať knižne. Keďže som mával domové prehliadky a bol som stále pozorovaný, myšlienku spracovať tento historický materiál som navrhol Slovenskej akadémii vied v Bratislave, kde cestou priateľa som hľadal pracovný príkaz pre mne známeho historika. Bolo dohodnuté, že ostatný zbývajúci materiál bude spracovaný na mieste. Veľkú časť materiálu má v správe archív Oravského hradu.

Pokračovanie na str.11.

Pozdrav od profesora PETRA COLOTKU

V našich novinách č. 4/2004 sme venovali malý medailón prof. JUDr. Petrovi Colotkovi, CSc. k jeho jubilejnej 80-tke. Táto milá pozornosť od našich spoluobčanov i obecného úradu mu padla veľmi milo a zohriala jeho srdce. Sme radi, že náš rodák, Peter Colotka, prijal s potešením naše pozdravy a my mu prajeme ešte veľa pevného zdravia, Božieho požehnania a životného elánu do ďalších rokov. Rozhodli sme sa pre našich čitateľov - občanov zverejniť list pána P. Colotku, v ktorom vyjadril svoju reakciu na pozdravy a zároveň sa vyznal z lásky k rodákovi, k rodnej obci i k celému oravskému regiónu.

V Bratislave, 27. decembra 2004

Prof. JUDr. Peter Colotka, Bratislava
Novosvetská 17, 811 06

Vážený pán starosta,

Milý pán Tomáš,

úprimne Vám ďakujem za Váš vianočný a novoročný vinš, ktorým Ste ma ako predstaviteľ mojej rodnej obce Sedliackej Dubovej, priateľsky pozdravili. Potešilo ma, že Ste na mňa ako Vášho spolurodáka nezabudli, takisto ako ja nikdy nezabúdam na našu krásnu dedinu, kde som pred osemdesiatimi rokmi uzrel svetlo sveta a v časoch i nečasoch som prežil najkrajšie roky môjho života. Hreje ma pri srdci spomienka, že ku kráse nášho spoločného rodiska som v časoch môjho verejného pôsobenia i ja čím tým prispel, čo nepokladám za vlastnú zásluhu, ale samozrejmu povinnosť, ktorú pociťujeme všetci, čo sme pod strechami tejto jednej z najkrajších oravských obcí mali svoje kolísky.... Prajem Vám, aby sa Vám i naďalej darilo do nových krás obliekať našu rodnú krásavicu, na ktorú nikdy nezabudneme – aj keby sme od nej i do tých najvzdialenejších svetov odišli.... Aspoň v mojom živote to tak bolo i bude až do konca pozemského Bytia....

Moju odpoveď na Váš pozdrav využívam zároveň k tomu, aby som i Vám, Vaším rodičom a potomkom – ako i občanom našej Sedliackej Dubovej zaželal v Novom roku 2005 životnú pohodu, zdravie, ničím neskalené šťastie a navyše, aby sa Váš pán farár nemusel sužovať, že pomaly už viac ľudí pochováva ako krstí novorodencov... Nuž nech Vám aj v tomto smer Pán Boh pomáha...

Váš Peter Colotka

„Starý kostol“ v Sedliackej Dubovej ako svätyňa VZKRIESENIA

Pokračovanie zo str.10.

Podstatnú časť však vlastní maďarská šľachtická rodina Zichyovcov, ktorí prevzali dedičstvo hradu a boli vládou ČSR vyplatení v roku 1926. Rodinný materiál mali právo odvieť do Maďarska.

Môj nebohý priateľ Ing. arch. Jaroslav Cuhra navrhol povedľa katedrály Vzkriesenia postaviť historický archív, týkajúci sa dejín kostola ako aj dejín postavenia katedrály spolu s archívom mučeníkov za pravdu a slobodu človeka. Výrazom tejto verejnej úcty padlým obetiam mal byť ním navrhnutý obelisk na návrší plošiny Hradiska. Tento pyramídový obelisk mal stáť nad kryptovým múzeom martýrov za vieru v Boha a práva človeka.

Musel som odísť z domu pre ubíť, nemoc z uránu a pre stále prenasledovanie.

Myšlienka žije doma aj v zahraničí. Budú si naše deti ctiť svojich otcov, ich obeť a cez nich vzdávať Bohu vďaka za vlastnú slobodu?

Ilustračné foto

Aká bola tohoročná zima?

Tohoročná zima prichádzala akosi neisto, akoby jej ešte nepatrila moc. Ukázalo sa to aj počas Vianoc. Len – len, že zem bola pokrytá slabučkou bielou perinou. Trvalo to do polovice januára. A potom sa to začalo, začala vládnuť pani Zima. Snehová nádielka a s ňou aj silné mrazy. Príroda sa podobala zimnej ruskej rozprávke. Starší ľudia hovorili, že také množstvo snehu nepamätajú. Okolo hlavnej cesty, do dvorov sa tvorili mantinely odhrnutého snehu, o vedľajších cestách už ani nehovoriac. Napriek všetkému nenastala žiadna vážna kalamita. Cesty, chodníky sa stali priechodnými zásluhou obecného úradu, ktorý situáciu zvládol celkom dobre. Obecný úrad vždy načas zabezpečil odhŕňanie snehu družstevným traktorom. Až na jeden moment, čo nemohol predpokladať. Traktor riadil prvé dni mladý traktorista z Krivej a ten miestne komunikácie dobre nepoznal, takže sa mu stalo, že prednou vidlicou postrhával obrubníky vedľa rodinných domov a tiež mriežky na odtokovú vodu. Taktiež neodhrnul dosť do šírky cestu. Nevznikla veľká škoda, a to možno mladému traktoristovi odpustiť. Ak sa stala niektorému nášmu občanovi väčšia škoda, treba to nahlásiť na obecný úrad a ten zabezpečí nápravu. Veľké kopy snehu neustále pribúdali a bránili bezpečnému prejazdu áut i chodcov.

Starosta zariadil prostredníctvom Ing. Jozefa Oršuliaka, riaditeľa OSC Dolný Kubín, odvoz snehových mantinelov okolo hlavnej cesty a z chodníkov. Naši občania si pochvaľovali, že mohli bez problémov a bezpečne prechádzať okolo hlavnej cesty. Veľká nádielka snehu a silné februárové i marcové mrazy boli zasa na radosť deťom a mládeži, lebo mohli využívať miestne klzisko. Aj v tomto obecný úrad vyšiel v ústrety.

Zariadil odber vody na postrek ľadovej plochy, čo trochu narušilo dodávku vody pre vyššie položené rodinné domy. V tomto prípade to možno tolerovať, len treba mať trochu trpezlivosti. Fungovalo aj večerné osvetlenie. Na týchto prácach sa aktívne podieľala aj samotná mládež.

Celé dni pri požiarnej zbrojnici a bytovke bolo veselo do neskorých večerných hodín. Ľadovú plochu využívali nielen domáci, ale aj mladí z okolitých dedín, predovšetkým z Dlhej nad Oravou, z Hornej Lehoty. Okrem bežného korčuľovania sa uskutočnilo aj niekoľko priateľských hokejových zápasov. Dohľadom nad účastníkmi klziska a zároveň výberom vstupného bola poverená pani Anna Štigová. Je obdivuhodné, ako vydržala dlhé hodiny sedieť a dozeráť na korčuľiarov, niekedy až do neskoréj noci. Vždy v sebe našla toľko trpezlivosti, aby vytvorila dobrú náladu k spokojnosti všetkých účastníkov. A za to jej patrí naše poďakovanie.

Mrzí nás, že nedostatočne sa využíval lyžiarsky vlek. Starosta aj v tomto vychádzal v ústrety, no nenašiel ochotu mladých lyžiarov, aby vyšliapali trať, a preto vršok na Žiari zívaj prázdnotou. V tomto prípade si to zavinili lyžiari sami.

Je chvályhodné, že naša obec, aj keď počtom obyvateľov malá, môže sa takto prezentovať vo svojom okolí. Z toho vyplýva, že starosta našej obce má zmysel pre šport a ten popri svojich úradných povinnostiach aj presadzuje kvôli mládeži pre jej zdravý telesný i duševný vývoj.

/ph/

Zima 2005 v Sedliackej Dubovej

SLOVO A PRIESTOR MLADÝM

Už dlhšie v našej redakcii sme uvažovali, ako osloviť našich mladých ľudí-mládež, aby aktívne vstupovala do života obce svojimi názormi, aktivitami, záujmami i pozitívnym myslením a aby to všetko sprostredkovala v našich obecných novinách. Veď máme veľa schopných a nadaných mladých ľudí, ktorí sa usilujú pracovať na sebe, aby sa dobre vyzbrojili vedomosťami pre svoj budúci život, ale aj pre prospech obce i krajiny. Oslovili sme dve šikovné dievčatá Svetlanku Oršuliakovú, študentku Gymnázia P.O.Hviezdoslava v Dolnom Kubíne a Aničku Kudlovú, študentku bilingválneho gymnázia v Trstenej, pre spoluprácu. Ponuku prijali a tak sa stali od 1.1.2005 súčasťou našej redakčnej rady. Chceme, aby pôsobili medzi mládežou a získavali informácie aj požiadavky. Týmto chceme oživiť naše noviny, osloviť aj mladých, vyjsť im v ústrety. Verím, že sa nám to podarí za pomoci týchto dvoch študentiek. Už zvládli urobiť anketu o našich novinách a želaniach mladých. Zároveň uskutočnili interviu so študentom pripravujúcim sa na maturitné skúšky. Svetlanke a Aničke prajeme veľa elánu i trpezlivosti na začiatkovej ceste k publicistike.

ANKETA

Oslovili sme štyroch mladých ľudí, ktorí nechcú byť menovaní. Položili sme im rovnaké otázky o našich obecných novinách, ich sledovanosti a požiadavky.

1. Určite vieš, že v našej dedine sa istá skupina ľudí spoločne podieľa na tvorbe dubovského časopisu. Dostane sa tento časopis aj do tvojich rúk?

- Áno, pravidelne ho čítam.
- Áno, vždy.
- Áno, vždy, keď je doma.
- Áno, dostane sa mi do rúk, ale až ako poslednej, pretože musím čakať, kým ho prečítajú všetci z rodiny.

2. Zaujímajú ťa všetky rubriky, alebo sú aj také, ktorým svoju pozornosť nevenuješ vôbec?

- Nečítam históriu.
- Absolútne nevenujem pozornosť článkom zo zasadnutia OZ.
- História.
- Nezaujímajú ma tie rubriky, čo sa týkajú rozdeľovania pozemkov.

3. A naopak, ktoré rubriky nikdy nevynecháš?

- Šport, zábavu, zo zasadnutia urbáru, kultúrne podujatia obce.
- Zaujíma ma história obce, jubilanti ...
- Nevynechám vtipy, jubilejné výročia a novinky z obce.

4. Podľa teba, akou novou témou alebo rubrikou by časopis viac prilákal mladých čitateľov?

- Niečo o hudbe, technike.
- Asi niečo z oblastí hudby.
- Články o lesoch a okolí obce.
- Texty moderných piesní, častejšie ankety s mladými, a nielen s mladými, ale aj so staršími na tento životný štýl mladých a ďalej už neviem.

/stranu pre mladých pripravili so-ak/

Interviu s Petrom Kudlom ^{/ph/}

Peter Kudla je študentom 4. ročníka Gymnázia P.O.Hviezdoslava v Dolnom Kubíne. Pripravuje sa na maturitné skúšky po novom. Pôjde o externú a internú maturitnú skúšku a nové na gymnáziách je aj to, že sa bude maturovať z piatich predmetov, predtým to bolo zo štyroch. Na ostatných stredných školách zostalo na štyroch. Petra sme trochu vyspovedali z pocitov z novej maturity.

Si študentom ročníka, ktorý ako prvý absolvuje novú maturitu. Určite vás vaši profesori s týmto novým systémom dostatočne oboznámili?

- Oboznámili ako oboznámili. Každý deň sa dozvedáme niečo nové. Napríklad, od prvého ročníka nám tlačili do hlavy, aby sme si písali čitateľský denník, že nám pri maturite pomôže. Tento týždeň nám ale povedali, že ho pri maturite nebudeme môcť použiť. Zatiaľ sa na maturitu ešte špeciálne nepripravujem.

Obávaš sa novej maturity?

- Ani veľmi nie.

Myslím, že je väčšina ľudí známe, že študenti našej krajiny proti tejto novej maturite protestovali. Zapojili sa do protestu aj študenti vašej školy?

- To nezáležalo od študentov. Študenti by s tým neurobili nič. Protestovať mali naši rodičia; takže sme sa do protestu nezapojili.

Podľa teba, aké plusy a mínusy má nová maturita? Myslíš, že bude lepšia ako doterajšia a že študentom uľahčí nástup na vysokú školu?

- Plánovalo sa, že na vysoké školy by sa po novej maturite malo nastúpiť bez prijímacích skúšok. Zatiaľ ju ale vysoké školy akceptovať nebudú. Možno až, keď sa to lepšie rozbehne. Aké bude mať plusy a mínusy oproti doterajšej maturite a či bude lepšia, to ukáže čas.

Čo plánuješ do budúcnosti? Na ktoré vysoké školy si si podal prihlášky?

- Univerzita Komenského, odbor aplikovaná matematika; Slovenská technická univerzita, odbor pozemné stavby; Univerzita P.J. Šafárika v Košiciach, odbor aplikovaná matematika; Univerzita vo Zvolene, odbor ochrana osôb a majetku pred požiarom

SPOLOČENSKÉ OKIENKO

Demografický stav obyvateľov našej obce za rok 2004

K 1. januáru 2004 mala obec 509
obyvateľov
K 1. januáru 2005 má obec 506
obyvateľov

V roku 2004 prišli medzi nás:

Kristián Slamka
/10.03.2004/
Filip Šutý
/30.11.2004/

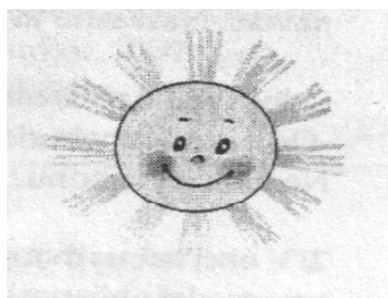
V roku 2004 uzavreli manželstvo:

Pavol Majdiš
Zuzana Bajčičáková
/28.8.2004/

Martin Oršuliak
Dáša Kameníková
/11.09.2004/

Monika Kočalková
František Kuva
/25.09.2004/

Peter Šnapko
Veronika Bencúrová
/24.11.2004/

V roku 2004 nás opustili:

Johana Oršuliaková
/10.6.1924 - 16.1.2004/

Mária Ďurkovičová
/21.12.1921 - 17.2.2004/

Marta Šutá
/12.1.1921 - 8.7.2004/

Anton Parenta
/20.11.1921 - 29.7.2004/

Jozef Murín
/14.1.1921 - 17.10.2004/

Mária Vavrečanová
/15.9.1931 - 24.9.2004/

V roku 2004 sa prihlásili k trvalému pobytu:

Elena Kriváňová
Zuzana Bajčičáková
Ján Štiga
Anna Štigová
Jana Bencúrová
Ján Bencúr
Dana Miháľová-Mikušková

Odhlásili sa z trvalého pobytu:

Anton Tropek
Andrea Šveláňová
Laura Šveláňová
Sofia Šveláňová
Martin Oršuliak

V roku 2005 medzi nás prišli

Michal Kuboš
/26.1.2005/
Blahoželáme a prajeme veľa
zdravia!

V roku 2005 nás už opustili

Jakub Oršuliak
/29.10.1988-3.1.2005/
Ing. Ján Šutý
/24.2.1948-31.1.2005/
Jozef Chajdiak
/15.8.1953-2.3.2005/
Johana Dulačková
/24.8.1926-10.1.2005/

Prihlásili sa k trvalému pobytu

Jaroslav Hurák
Dana Chomová

Odhlásili sa z trvalého pobytu

5 členov rodiny Jurovčíkovej
Moniky z obecnej bytovky
Monika Hučková-Šuttová

JUBILANTI

45 rokov

Ladislav Šnapko /03.04.2005/

50 rokov

Ľudovít Hmirek /16.04.2005/

Anna Šuttová /10.05.2005/

Anna Miháľová /22.05.2005/

55 rokov

Zita Lukačiková /17.04.2005/

Mária Jarinová /20.04.2005/

Mária Kučerová /28.04.2005/

75 rokov

Johana Tomášová /04.04.2005/

Blahoželáme!

/sb/

ŠPORT

Novoročný turnaj v šachu a dáme

Už tradične každý rok sa poriadajú v našej obci novoročný turnaj v šachu a dáme. Aj v tomto roku 6. januára sa tak stalo. Hlavným iniciátorom a usporiadateľom bol Ing. Pavol Laurinčík v spolupráci s obecným úradom. Zúčastnili sa ho žiaci a dospelí. Škoda, že účastníkov bolo pomálo. Tento krásny šport rozvíjajúci rozumové schopnosti a logické myslenie by si zaslúžil masovejšiu účasť. Dúfajme, že v budúcnosti bude bohatšia účasť.

Výsledky v dáme:

žiaci a žiačky

1. Šutý Janko
2. Majcher Luboš
3. Šnapková Ludmila
4. Tropek Lubomír

dospelí

1. Šutý František
2. Ing. Laurinčík Pavol
3. Mgr. Tomáš Ladislav

Výsledky v šachu:

dospelí

1. Ing. Laurinčík Pavol
2. Mgr. Tomáš Ladislav
3. Kudla Peter
4. Janík Viliam

Pohľad na súťažiacich v novoročnom turnaji

STOLNÝ TENIS

Stolní tenisti v našej obci už druhý rok úspešne a niekedy i menej úspešne pokračujú v súťaži.

Súpisku tvoria títo hráči:

Zrnčík Ján, Tomáš Ladislav, Oršuliak Dušan, Habiňák František, Strežo Jozef, Kuboš Peter, Šutý František, Zrnčík Róbert, Kučera Lubomír, Dulačka Michal, Murín Michal, Oršuliak Maroš, Habiňák Ondrej, Strežo Ľudovít, Durdiak Peter, Karetka Peter.

Výsledky zverejňujeme od 8. kola v skupine V. liga „A“ a I. trieda „B“.

Výsledky do 8. kola nájdete v našich novinách č.4/2004.

V. liga A

8. kolo:

Sedl. Dubová – Or. Lesná 8:10
/Tomáš 2,5; Oršuliak D. 2; Zrnčík Ján 1,5; Šutý 2;/

9. kolo:

Mutné – Sedl. Dubová 13:5
/Tomáš 3; Oršuliak D. 1; Kuboš 1;/

10. kolo:

Sedl. Dubová – Veličná 5:13
/Tomáš 2; Zrnčík 2; Šutý Fr. 1;/

11. kolo:

Breza – Sedl. Dubová 10:8
/Tomáš 3,5; Zrnčík 3,5; Strežo 1;/

12. kolo:

Bobrov – Sedl. Dubová 7:11
/Oršuliak D. 4; Tomáš 3,5; Zrnčík 3,5; Strežo 1;/

13. kolo:

Sedl. Dubová – Dolný Kubín „C“ 12:6
/Tomáš 3,5; Zrnčík 3,5; Oršuliak D. 3; Strežo 2;/

14. kolo:

Námestovo „C“ – Sedl. Dubová 12:6
/Tomáš 2,5; Zrnčík 1,5; Oršuliak D. 1; Strežo 1;/

15. kolo:

Sedl. Dubová – Bziny „B“ 8:10
/Tomáš 2,5; Oršuliak D. 2,5; Zrnčík 1,5; Strežo 1,5;/

16. kolo:

Babín – Sedl. Dubová 11:7
/Tomáš 2,5; Oršuliak 2; Zrnčík 1,5; Strežo 1;/

17. kolo:

Hruštín – Sedl. Dubová 14:4
/Tomáš 2,5; Zrnčík J. 1,5;/

Priebežná tabuľka V. ligy

1. Veličná	51 b.
2. Hruštín B	41 b.
3. D.Kubín C	41 b.
4. Mutné B	38 b.
5. Námestovo Stred	37 b.
6. Or. Lesná	37 b.
7. Bziny B	34 b.
8. Námestovo C	32 b.
9. Breza B	29 b.
10. S. Dubová	27 b.
11. Babín	24 b.
12. Bobrov B	18 b.

I. trieda B

8. kolo:

Sihelné – Sedl. Dubová „B“ 14:4
/Strežo 3; Dulačka 1;/

9. kolo:

Sedl. Dubová „B“ – Dol. Kubín 13:5
/Dulačka 4,5; Kuboš 2,5; Strežo 3,5; Murín 2; Oršuliak M. 0,5;/

10. kolo:

Babín „B“ – Sedl. Dubová „B“ 12:6
/Dulačka 3,5; Kuboš 1,5; Murín 1;/

11. kolo:

Sedl. Dubová „B“ – Rabča 1:17
/Kuboš L. 0,5; Oršuliak M. 0,5;/
Lokca „B“ – Sedl. Dubová „B“ 13:5
/Dulačka 2,5; Kuboš 1,5; Oršuliak M. 1;/

13. kolo:

Sedl. Dubová „B“ – Bziny „C“ 6:12
/Strežo 2,5; Kuboš 2; Dulačka 1,5;/

14. kolo:

Hor. Lehota – Sedl. Dubová „B“ 6:12

/Dulačka 4; Zrnčík R. 3,5; Oršuliak 3,5; Habiňák 1;/

15. kolo:

Sedl. Dubová „B“ – Hruštín „C“ 6:12
/Dulačka 3; Strežo 2; Oršuliak M. 1;/

16. kolo:

Beňadovo – Sedl. Dubová „B“ 12:6
/Dulačka 2,5; Oršuliak 1,5; Murín 1,5; Kuboš 0,5;/

17. kolo:

Sedl. Dubová „B“ – Lokca 3:15
/Habiňák F. 1,5; Dulačka 1,5;/

Priebežná tabuľka I. triedy

1. Hruštín C	50 b.
2. Lokca A	47 b.
3. Rabča	39 b.
4. Lokca B	39 b.
5. Sihelné	38 b.
6. Bziny C	37 b.
7. Beňadovo	33 b.
8. Krivá	32 b.
9. S. Dubová B	28 b.
10. Babín B	23 b.
11. D. Kubín D	22 b.
12. H. Lehota	18 b.

Z každého rožka troška

POSLANCI ROKOVALI

Dňa 14. marca 2005 zasadalo obecné zastupiteľstvo, ktoré sa zaoberalo rozborom hospodárenia a ako sa plnil finančný rozpočet za rok 2004. Prítomná bola aj kontrolórka obce Mgr. Mária Lonská, predniesla kontrolnú správu o stave hospodárenia v obci. Okrem toho poslanci prerokovali žiadosti našich občanov. Plnenie finančného rozpočtu za rok 2004 i plánovaný rozpočet na rok 2005 si prečítajte na strane 2.

KRÁTKE SPRÁVY

Dňa 19. februára 2005 sa uskutočnila schôdza členskej základne JEDNOTA COOP spotrebné družstvo. Schôdzu viedli členky dozorného výboru Mária Karetková a Ing. Anna Oršuliaková.

Za predstavenstvo Jednoty COOP spotrebné družstvo Trstená bol delegovaný Ing. Ladislav Polák. Na zasadnutí rezonovala otázka návratu predajne JEDNOTA do obce. Hľadali sa všetky dostupné nástroje, aby sa táto predajňa do obce dostala. Dúfajme, že sa im to po určitom čase podarí k spokojnosti našich občanov. Neostáva nám nič iné, len dúfať!

Dňa 20. februára 2005 v našej obci sa konalo zasadnutie DHZ. Viedol ho Ing. Ladislav Šutý, pretože predseda Ján Štiga bol v nemocničnom ošetrovaní. Valné zhromaždenie prejednávalo správu o činnosti a ďalších úlohách DHZ. Zároveň schválili plán činnosti na rok 2005. Starosta poďakoval hasičom a hasičkám za vzornú reprezentáciu obce na súťaži, keď získali obe prvenstvá.

Tradícia pokračuje...

Dňa 22.1.2005 sa konal 6. ročník Prechodu dubovským chotárom. Bohatá nádielka snehu na jednej strane organizátorov potešila, no zároveň im sťažila prípravu trate bežeckej, pešej i prípravu vatier. Účasť bola porovnateľná s minulým rokom – zapísaných bolo 163 dospelých, 29 detí. V sále kultúrneho domu bol pre športovcov pripravený vynikajúci guláš, krátky kultúrny program, ľudová muzika pod vedením Jožka Hajdúcha a o ďalšiu zábavu sa postaral DJ Jožko Hyža. Malú pozornosť od organizátorov si odniesol najstarší zapísaný účastník /p. Pavol Beca z Dolného Kubína, nar. 1929/ a najmladší zapísaný účastník /Erik Urban, narodený 1998/.

Vyzdvihla by som najmä fakt, že sa k starším organizátorom tento rok pridali aj mladší /Tomáš Oršuliak, Peter Durdiak, Peter Kudla/, čo nám dáva nádej na zachovanie tejto tradície aj do budúcnosti. Bodaj by ich bolo viac!

/em/

Išli po peniazoch

V tom istom mesiaci sa neznámi páchatelia násilne dostali do zborovne miestnej základnej školy s materskou školou. Zobrali pokladničku, v ktorej sa našťastie nachádzali len drobné mince. Iné veci ich nezaujímali a dá sa predpokladať, že išli po peniazoch. Prípacom sa zaoberá polícia.

Zlomyseľnosť, ba až hyenizmus

To, čo sa stalo v našej obci v januári, tesne pred úmrtím nášho milovaného Ing. Jána Šutého, možno nazvať hyenizmom. Jeho synovia, Jurko a Martin, odstavili svoje rodinné auto v uličke smerom k železničnej stanici, aby bolo pripravené pre prípad rýchlej pomoci otcovi pri zhoršení jeho zdravotného stavu. Neznámi páchatelia v jednu noc na aute DAEWO porozbýjali predné reflektory. Taktó im spôsobili pomerne veľkú škodu a znásobili ich veľké trápenie.

Vandalizmus

Dňa 5. februára v nočných hodinách neznámi vandali porozbýjali sklá na všetkých oknách v čakárni tunajšej železničnej stanice. Stalo sa to v deň, keď prebiehal v kultúrnom dome detský maškarný ples. Po jeho skončení nasledovala tanečná zábava, na ktorú prišli mladí ľudia aj z okolitých dedín. Keď odchádzali na vlak, stačili porozbýjať okná a taktó zdevastovať železničnú stanicu. Prípacom sa zaoberá polícia.

/ph/

Noviny o dianí v Sedliackej Dubovej. Vydáva Obecný úrad v Sedliackej Dubovej.

Šéfredaktor: Mgr. Peter Havrila

Redakčná rada: Mgr. E. Miháľová, Mgr. R. Kučera, A. Kudlová, S. Oršuliaková

Grafická úprava: Mgr. Erika Miháľová, Mgr. Roman Kučera

E-mail: ziar@centrum.sk

Spolupracovali: Mgr. Ladislav Tomáš, Božena Strežová

Vydávanie povolené Okresným úradom v Dolnom Kubíne pod číslom 3/2001